

НАШЕ ЖИТТЯ

УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПІС
UKRAINIAN NEWSPAPER "OUR LIFE"

Число 56(88)

10 серпня 1946

Рік II

ПРОМОВАЛЯ ГВАРДІЯ

(Женева) Генеральний директор УНРРА Фіорельо ля Гвардія прочитав на загальних зборах УНРРА в Женеві Головній Раді цієї організації звіт за четверть року діяльності УНРРА. Він називав УНРРА великою організацією милосердя, що йшла слідком за переможними арміями і негайно несла допомогу голодаючим та нещасним. Ля Гвардія висловився за продовження діяльності УНРРА і в наступному році, бо поки що нема ніякої організації, що могла б перейняти ці функції. Він висловив сердечну подяку за допомогу для УНРРА, Америці, Канаді, Аргентині та іншим південно-американським державам, заявивши, що ЗДПА давали досі майже 70% бюджету УНРРА. Ген. дир. ля Гвардія гостро виступив проти надувань у пристані Тріесту, де постійно розкрадають добро УНРРА, призначене для різних держав. Він доказався військової охорони транспортів з харчами. Ля Гвардія повідомив, що УНРРА ухвалила допомагати Китаєві до березня 1947 р. Допомога цій

теперішня допомога була недостатня з огляду на брак трасортових засобів.

Обмірковуючи проблему насильно переселених, ля Гвардія сказав, що вони живуть у таборах у Німеччині в дуже поганих умовах з деморалізовані, зломані духовно й фізично, в розпутиці і без ніяких плянів на майбутнє. Ген. дир. ля Гвардія звернувся до всіх держав з гарячим закликом допомогти цим нещасливим дати ім батьківщину й працю. Досі депатрійовано 5 міліонів осіб у таборах перебуває ще 830.000, що відмовляються вертатись додому. Негайна допомога цій групі людей конечна.

Ля Гвардія висловив провідження з польських зв'язкових старшин, що симпатизують кол. лондонському урядові, але він нічого відяті не може, бо військова влада цінить їх високо.

Обговоривши проблеми допомоги Австрії таsovітських реквізіцій у цій країні, ля Гвардія подав пропозицію продовжити діяльність УНРРА і в наступному році.

Бразилія приймає переселенців

(Ріо де Жанейро) — Бразилія може прийняти 100 тисяч насильно переселених з таборів у Німеччині. В цій справі відбудеться незабаром конференція з участию американських, англійських та представників комітету втікачів при ОН. Бразилія прийметильки рільників, інженерів та кваліфікованих робітників незалежно від раси й національності.

жує, не організує і не фінансує, але не може закрити цим нещасливцям браму до Палестини і допомагатиме, хоч це й зв'язано з великими небезпеками.

Заяву оголошено з приводу урядового англійського твердження, ніби якась невідома могутня організація керує масовою мандрівкою жидів зі Сходу та нелегальною еміграцією.

ЗАЄДНІСТЬ

Тема очевидно не нова. Якби ми виконали бодай 10% з того, що було написано, — ми створили б уже давно моноліт, і про єдність не треба було б говорити. Але цього нема — отже мусимо забирати в цій справі голос, мусимо промовляти до розуму й серця земляків. Бо єдності треба завжди, а сьогодні особливо. Завжди, бо в єдності сила. Сьогодні особливо, бо до цього нас змушує дійсність.

Річ утім, що ми живемо в добі збірної відповідальнosti. Вірніше, ми вернулися до цієї доби, бо збірна відповідальність — старий винахід. Про її існування читаємо вже в біблії, а в ранніх історичних часах знаємо випадки, коли вона застосовувалася у найбільшому маштабі і до найдалекосяжнішої постійності.

Пізніший розвиток людства йшов до піднесення гуманності, до братерства між людьми, до моральної і соціальної справедливості. Особливо великі заслуги в цьому напрямі треба приписати християнству.

Під знаком християнської культури витворилися поступово правові норми й поняття, що взагалі означають цивілізований світ і відокремлюють його від світу первісного, від т. зв. "кривавої помсти" аж до якогось там коліна.

До цих понять і правових норм належало насамперед те, що за всяку провину відповідав безпосередньо той, хто провинився, а не члени його родини, приятелі чи навіть компатріоти. Отже, був усталений принцип індивідуальної відповідальнosti.

Т. зв. "кара за злочин" не мала характеру почести, але насамперед мали на увазі такий асоціяльний, шкідливий елемент перевиховати, як що це вдається, або ізолювати від суспільства, і таким чином знешкодити його.

Говоримо тут у минулому часі, бо на жаль, ще є країни, де ці поняття належать минувшині. Хочемо вірити, що ще на наших очах ці країни вернуться до родини цивілізованих народів і що принципи християнської моралі і основні правові норми цивілізованого світу знайдуть знову загальне визнання.

Але сьогодні ще де — не — де панує принцип збірної відповідальнosti. Це значить, що за вчинок одиниці відповідає його родина, приятелі, однодумці, чи навіть односільчани, або товари-

Жиди про себе

(Єрусалим) — У зв'язку з масовою нелегальною еміграцією жидів до Палестини, щознову прибули на 10 кораблях, жидівська агенція оголосила, що вона цієї нелегальної еміграції не піддер-

Бернс—Молотов

(На мировому конгресі в Парижі)

Останні засідання комісії для встановлення порядку нарад мирового конгресу в Парижі були надзвичайно бурхливі та відбувалися в гостро напруженій атмосфері. Дискусії тяглися годинами до пізньої ночі і самого ранку. Говорили майже всі представники запрошених на конгрес держав. У цих дискусіях у справі голосування пропозицій держав на комісіях і на пленарних засіданнях знову виявилися розбіжності в поглядах між ССР і західними державами. Намагання мін. Спаака, голови комісії для справ порядку нарад, погодити різні пропозиції і знайти спільній знаменник щодо розбіжностей у поглядах не мали успіху. Він мусів кілька раз переривати засідання. «ССР в особі Молотова не хотів погодитися на пропозицію розв'язувати справи більшістю голосів і відкидав комітетом промісивий проект Англії.

До гострого зудару дійшло між мін. Берном і мін. Молотовим. Мін. Молотов закинув Америкі, як раніш Англії, що вона постійно міняє свої погляди та що мін. Бернс не піддержує пропозиції, схвалених Радою Міністрів

закордонних справ у Парижі. Мін. Молотов висловив сумнів щодо мотивів Америки в справі англійської пропозиції. Його закиди на адресу ЗДПА були такі гострі, що мін. Бернс, відповідаючи йому, заявив: «ССР своєю поведінкою викликає не тільки серйозне обурення, але й дenerвую найспокійніших людей». Мін. Бернс потвердив матеріалами з протоколів, що буде голосувати та підтримувати на конгресі такі пропозиції, які вважатиме за правильні. Закиди мін. Молотова, сказав мін. Бернс, не відповідають фактам, і це не новина. Мін. Бернс підкреслив, що ніхто не критикував совітської пропозиції, коли мін. Молотов домагався допустити Польщу до дискусії в справі мирного договору з Угорщиною. Посилаючись на свободу преси в Америці, мін. Бернс домагався від мін. Молотова запевнення, що совітська преса надрукує ввесь текст його заяви, як американська преса друкує дослівно всі промови мін. Молотова.

Мін. Молотов погодився оголосити текст заяви мін. Бернса в совітській пресі і виконав свою

члення воювати за основні права християнства, за юмою для людини, для народу, для батьківщини.

Але мусимо це робити в найбільшій єдності, одностайні, узгіднено, організовано. Ні одна політична група не мала б проводити загально-національної акції, не домовившись з іншими угрупованнями або бодай іх не поінформувавши. Політичні групи мусили б залишити боротьбу хочби й за опанування таборів, але натомість мали б спільно створити такий конкретний програмі дії і дати такі сучасні демократичні ідеї, які не механічно, але правдиво об'єднали б нас усіх.

Закликаємо до цієї єдності не тому лише, щоб протидіяти принципові збріної відповідальності.

Єдність, не механічна, під одною накиненою командою, але справжня, усвідомлена, договорена— завжди потрібна. Висуваємо лише один, як нам здається, із важливих аргументів, що промовляє за цю єдність. П. К.

обіцянку. Московське радіо і всяsovітська преса оголосили заяву мін. Бернса.

Американські кореспонденти, обговорюючи двобій Бернса з Молотовим, підкреслюють, що розбіжності в поглядах між цими двома державами, тобто між ССР і Заходом не нової дати. Ці непорозуміння почалися ще в Сан-Франциско і тягнуться через усі конференції й наради. Розбіжності в поглядах і постійні непорозуміння виникають саме з того, пише американська преса, що ті самі слова мають одне значення на Сході, інше на Заході. Це можна сказати не тільки щодо поняття «демократія», вільних виборів. Спеціально характеристичне це й для розуміння свободи преси. Кореспонденти, обговорюючи зудар мін. Бернса з мін. Молотовим на комісії для встановлення порядку нарад мирового конгресу, підкреслюють закид мін. Молотова, буцімто американську пресу тримають у руках кілька одиниць та що кермують нею приватні трести. Це твердження мін. Бернса різчуше спростував. Він показав свіже число паризького видання «Нью-Йорк Г'еральд Трібліон», де вміщено ввесь текст промови мін. Молотова. При цій нагоді мін. Бернс додав, що кореспондентам важко одержувати від совітської делегації офіційні повні тексти промов і декларацій, тоді як ні одна західня держава таких труднощів не робить. Да, пишуть кореспонденти: «Як виглядає совітська свобода преси, найкраще видно з обіцянки мін. Молотова, що промова і заяви мін. Бернса будуть надруковані. Такої обіцянки мін. Бернса дати не зміг би, бо в Америці ніяка державна установа чи особа не може наказувати редакціям, що вони мають друкувати. Тут є питання, що краєві вільна преса, що передуває нібито в руках трестів та приватних осіб, чи преса, контролювана й керована єдиним державним центром».

Американський журнал «Рідерс Дайджест» (стор. 76 за місяць липень 1946) так характеризує свободу думки й преси в ССР: «Американський і совітський вояки в Берліні дискутували про пошану до своїх урядів. Американець заявив, що він може піти до Вашингтону, застукати в двері «Білого Дому», запитати през. Трумена, як йому живеться і, ткнувши йому пальцем перед лицем, сказати всі правду, що він думає про през. Трумена.

На це совітський вояк сказав: «І я можу піти до Кремля, спітатися генералісимуса Сталіна, як йому живеться, можу ткнути йому пальцем перед лицем і також сказати йому справжню думку про — през. Трумена».

Дискусію і гострий обмін думками та новий вияв розбіжностей у поглядах між ССР і Заходом не можна вважати за нове погіршення взаємин, бо мін. Бевін, закінчуючи свою промову на комісії, заявив, що ніякі атаки мін. Молотова не зменшать подиву й пошани Америки що до совітського народу.

ші, що працюють у тому самому підприємстві. За вчинки більшої кількості одиниць - відповідає ввесь народ. Пригадаймо недавню ліквідацію кількох совітських республік і переселення «громадян» цих країн десь до нетрів Сибіру.

І характерно, що це сприймається рештою світу, як щось само по собі зрозуміле: не видно протестів, не чути обурення з природи такої будь-що будь «вопіюючої» несправедливості, але навпаки, авторів цього масового терору вважають за повноправних представників ніби нормальної великороджави. Ось що нам дає ще більше право говорити про принципи правдивої християнської моралі в минулому часі.

Така сьогодні дійсність, і на цей сумний факт мусимо зважати. Але як? Чи це значить, що кожний з нас, знаючи, що за його вчинок можливо відповідатиме його рідня, мусить стати пасивним глядачем і не сміє активно поборювати зло?

Ні, якраз навпаки. Мусимо стати найактивнішими поборниками зла, мусимо аж до самозапере-

ЛІШЕ ТРИ ЖІНКИ В ОН

З-поміж 150 делегатів, що представляють свої держави в ОН, є лише три жінки: пані Е. Рузвелт з ЗДПА, Е. Вілкінсон з Вел. Британії та Є. Уралова з Білорусі.

Після цих дискусій і нарад мін. Спаак поставив пропозицію Англії на голосування. Цей компроміс пропонує, щоб усі ухвали мирового конгресу, прийняті звичайно більшістю чи більшістю 2/3 голосів, передавати на остаточний розгляд і затвердження 4-ом великодержавам. Англійську пропозицію прийнято 15-ма голосами проти 6, цебто більшістю 2/3 голосів. Проти голосували ССР, Білорусь, Україна, Польща, ЧСР і Югославія.

Голосування відбулося в доволі спокійній атмосфері, що нічим не нагадувала запал і нервозність двоюю мін. Бернса з мін. Молотовим. Розв'язавши справу способу голосування, конгрес зможе тепер приступити до праці над мирними договорами з колишніми державами Німеччини. Делегації ворожих колись держав уже прибули до Парижу і в суботу подаватимуть на пленарному засіданні мирового конгресу свої пропозиції та побажання. Першою з них буде Італія.

Мін. Бевін, що вже зовсім одужав, передавши провід над англійською делегацією.

Мировий конгрес приступив до основної праці. · М. Вас

10.000 дітей

Як повідомляє канадський «Новий шлях», розшуковий відділ УНРРА за п'ять останніх місяців розшукав 10.000 дітей, що іх вивезли німецькі нацисти з окупованих країн. Багато з цих дітей тримали в спеціальних дитячих будинках, виховуючи в німецько-нацистському дусі.

ПОВОСИННІ АРМІЇ

Проекти мирових договорів передбачають такий чисельний склад армій після війни:

	тис. вояків	літаків
Італія	250	200
Румунія	120	150
Болгарія	55	90
Угорщина	65	90
Фінляндія	34	60

ГРОШІ 1944 р.

Серед населення є сумніви щодо деяких грошей (німецьких марок — райхсбанкнот) року 1944, що були видані у спрощеному виді. Ці гроші відповідають величиною, текстом та нитянами смугами тим грошам, що й тепер в обігу. Наголовні водяні знаки замінено такими подовжніми водяними знаками меншільші в тій самій ширині лівої частини банкнот: тульпановий взрець у райхсбанкнотах по 10 марок, рінгмеандер у грошах по 20 марок, дубові листки у грошах по 50 марок, вінок у грошах по 100 марок. Печатка видачі і розрізняючі числа не надруковані. Також не надруковані числа з другого боку грошей. Ці спрощені види грошей мають право обігу.

* Америка заперечила вістки про те, що нібито американські війська вийдуть з Китаю.

В УКРАЇНІ І В ССР

В Запоріжжі урухомлено нову гуту, що вироблятиме звичайне скло та порцелянові вироби.

Розпочато будову автостради Москва — Симферопіль.

До річкової пристані в Москві прибув перший морський пароплав «Капітан Гроненко». Цей пароплав відбув подорож по лінії: Мурманськ — Біле Море — Архангельськ — Північна Двіна — Канал — Шексна — Рибінське озеро — Москва. З Москви його мають скерувати через Волзький канал до Астрахані і через Каспійське море до Баку.

В. АВРАМЕНКО В КАНАДІ

Відомий український артист Василь Авраменко прибув з Голівуду до Канади. У Вінніпегу він прочитав кілька рефератів, серед них: «Мої враження з торонтського конгресу» і «Нації артисти в Голівуді та створення там українського фільмового центру». В залі Інституту Просвіти відбулися артистичні виступи. Подібні виступи відбулися й в Оттаві та в Торонто. У Вінніпегу та інших містах демонструється звуковий український фільм — «Трагедія Карпатської України».

* Турецький парламент знов обрав ген. Ісмені Інені на президента.

* Куба подала до ОН домагання скасувати окрему конференцію, що скасувала б постанови Хартії ОН щодо прав «вета» 5-х великих держав.

Лення десь за океан. Незалежно від здійснення тієї чи тієї можливості роля промислу, торгівлі та ремесла дуже важна й потрібна.

Організація підприємців потрібна і для нашого проводу, що напевно має для цієї категорії певну функцію.

Можна б наводити багато мотивів за те що і стан промисловців, купців та ремісників, і організація його для загалу і для заинтересованих потрібні й корисні з усіх поглядів.

Щоб утворити цю організацію, кожний український промисловець, купець та ремісник, старий він чи молодий, має він власне підприємство чи ні, повинен увійти в свою станову організацію та своєю працею сприяти її ростові.

Про перші установчі збори поєднаніся окреме оголошення в пресі.

Ендe

Крайня пора
(За організацію українських підприємців: промисловців, купців та ремісніків.)

Наша еміграція в загальному використала цей рік на своє скучення та організацію. Утворено чимало установ, товариств та професійних організацій. До цього часу не чути тільки про організацію українських підприємців: промисловців, купців та ремісників. На ділі наші підприємці повинні бути чи не між першою зорганізованою групою нашої спільноти. Цього вимагає від них саме життя.

Промисловець, купець, як і ремісник, повинен бути пробоєвиком у суспільному житті; повинен іти в перших лавах національної спільноти. А тимчасом ми не зорганізовані, не знаємо, скільки нас, не використовуємо нашого тимчасового відпочинку на творчу працю.

Нам дуже потрібно доброго,

До мешканців табору 'Сомме-казерне'

1. Надалі всі працівники нашого табору мусуть працювати точно повний робочий день, тобто від 8. до 12. та від 1-ої до 5-ої години.

2. Від 8. серпня працівники діставатимуть оплату у вигляді купонів; за них можна буде купувати потрібні речі в нашому магазині.

3. У зв'язку з цим, починаючи з 7. 8. 46, буде сурова контроля праці. Особа, що 2 рази не виконає своїх обов'язків, буде автоматично звільнена з праці. Кожний референт чи бригадир відповідає за своїх людей. Якщо він не вправдає себе, бude звільнений з праці.

4. Ці розпорядки видано тільки для добра табору. Крім того, вживаемо заходів, щоб дати працю кожному мешканцеві, що бажає працювати.

Авгсбург, 7. 8. 46.

Е. Л. СВАНСОН
директор табору

Капелі бандуристів ім. Остапа Вересая

3. серпня о 2 г. дня в приміщенні ОПУЕ 'м. Авгсбург', відбудеться пробний концерт новоорганізованої капелі бандуристів ім. Остапа Вересая під орудою Григорія Назаренка.

Григорій Назаренко працює як бандурист з 1924 р. Він належить до старої добрий школи відомого знавця кобзарського мистецтва — Гната Хоткевича.

У весь склад капелі (8 осіб) — це вже досвідчений відомі бандуристи, що вправно володіють інструментом і мають добри голоси.

Серед них є такі відомі імена, як Пристула, Варченко, а особливо Кравченко Дмитро, що навіть у далекій Колімі в умовах північної категорії не розлучався з бандурою.

Пробний концерт капелі пройшов з величним успіхом.

Від імені обласного українського комітету і всіх присутніх бандуристів щиро подякували проф. Паливода і проф. Чуйко.

Бажаємо найкращих успіхів новоорганізованій капелі і вітамої організацію. О. Степовий.

ПОДЯКА

Окладаємо ціну подяку всесекундному Духовенству, Управі Табору, «Пластові» та хористам і учасникам похорону нашого Мужа і Ватника, бл. п. Михайла Прийми, що помер, проживши 60 літ, 12. липня 1946 р. в шпиталі в Кемптені і там похованний.

Зокрема дякуємо промовцям і всім тим, хто склав своє свіччуття в цій важкій для нас хвилині.

Хай Бог заплатить!

Горем прийті: дружина й сини.
Бад-Верісгофен, липень 1946

* Совітський делегат Ради Безпеки Громіко запротестував проти розгляду справи прийняття нових членів до ОН.

* В Люксембурзі викрито змову проти уряду. Арештовано деяких осіб, серед них кількох старшин. Змовники обвинувачували уряд, ніби він сприяє колаборантам.

* Арабський союз не згоджується мати з англійцями конференцію в справі Палестини, якщо до участі запрошать жidів.

СПОРТ

Кошівка

В Бамберзі на майдані гостинного «Дніпра» відбулися 27-28. 7. краєві змагання кошівки за першість зони, що іх організовала РФК.

До участі допущені були лише першіння областей, бо табір не може прохарчувати її дати хоча більшому числу спортивців. Мистецькі області Авгсбург не прибули, тому змагалося лише три дружини.

Наслідки змагань:

чверга	назва т/ва	вічка	коті
1.	Дніпро - Бамберг	4:2	42:38
2.	Січ - Регенсбург	4:2	53:45
3.	Лев - Міттенвалль	4:2	34:46
4.	Сокіл - Бад Верісгофен	0:6	

Першість зони несподівано здобув УСТ «Дніпро» з Бамбергу. Це дісно сенсація в нашему спортивному житті. «Лев» осягнув третє місце (програв «Січ» 15:31).

Рівень гри невисокий.

Кошівка - це чи не найтяжча спортова гра, через це, мабуть, вона мало поширенна серед молоді.

Плавання і легка атлетика

Краєві плавацькі змагання відбудуться 11. 8. в Новому Ульмі, а легкоатлетичні 18 і 19. 8. в Мюнхені. Змагуни мають можливість після перерви за війни стати на старт і випробувати свою вмілість.

НОВА КНИЖКА:

С. Васильченко

НА ПЕРШІ ГУЛІ

жарт на одну дію

Вступні уваги проф. Л. Білецького

Ціна 2 марки

Замовлення приймає адміністрація часопису «Наше Життя»

Гуртівникам знижка

ЛІЩИНСЬКИЙ ІВАН шукає сина Адама Ліщинського (народженого у Львові, 1928 р.). Імовірно, вийшов з табору полонених у Регенсбурзі. Хто знає про нього, просимо повідомити на адресу: Ульм А/Д Römerstr. Bölké-Kaserne Bl. A/68.

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ

З технічних причин додаток ч. 31 до часопису «Н.Ж.» не вийшов на 10. VIII і буде вищущений разом із друкованим числом у середу 14. VIII. 1946 р.

Редакція.

Ukrainian Camp - Newspaper „Our Life“. With Permission of UNRRA TEAM 114. October 1945.

Український часопис «Наше Життя». Видає: Секція Журналістів при СУПЖ в Авгсбурзі. РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.

Адреса Редакції в Адміністрації:
AUOSBURG — Somme-Kaserne.